

[Lisbet Hindsgaul.]

Del af Befolkningen regner med som Grundlag for den Næring, man er indstillet paa, som man har Raad til at købe, og som er en Nødvendighed for Børnenes og de unges Sundhedstilstand.

Derfor maa efter min Opfattelse alle andre Betragtninger stilles i anden Række. Det, der har samfundsmæssig Betydning i denne Forbindelse, er, om det kan lykkes den høje Regering og de Ministre, der har med de hertil knyttede Opgaver at gøre, at klare denne alvorlige Situation.

Mit Parti anerkender og støtter derfor de Bestræbelser, som det foreliggende Lovforslag er Udtryk for, og vi er tilfredse med Lovforslaget som Helhed efter den omfattende Behandling, det har faaet i Folketingsudvalget. Vi er i Særdeleshed tilfredse med, at Loven skal gælde indtil 31. Marts 1943, idet der desværre ikke ifølge Tingenes Tilstand er Udsigt til, at de mere og mere vanskelige Ernæringsforhold kan overflødiggøre de Foranstaltninger, der i saa Henseende er Tale om, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne ikke alene takke den højtærede Socialminister for dette Lovforslag, men ogsaa tilsige mit Partis velvillige Indstilling og Støtte til, at dette Lovforslag kan gennemføres hurtigt i det høje Ting.

P. N. Petersen (Røje): Det mest betydningsfulde ved det foreliggende Lovforslag er selvfølgelig det store Beløb, der stilles til Raadighed for den højtærede Arbejds- og Socialminister, og det Parti, jeg tilhører, kan helt og fuldt tiltræde den à jour-Føring af Beløbene, som Lovforslaget giver Udtryk for, hvorved Kommunerne bliver i Stand til at hjælpe i samme Omfang som under den hidtidige Lovgivning. Det er noget, der siger sig selv, at Regeringen og Lovgivningsmagten har en moralsk Forpligtelse til at fortsætte denne Lovgivning, saa længe de ekstraordinære Forhold varer, hvorfor man ikke med nogen saglig Begrundelse kan indvende noget imod, at Loven faar Løbetid til Udgangen af Marts Maaned 1943.

Jeg maa i denne Forbindelse udtale min Paaskønnelse af, at man nu følger Finansaaret i Stedet for Kalenderaaret. Jeg tør maaske deraf drage den Slutning, at denne Praksis fremtidig vil blive fulgt, ikke alene paa dette Omraade, men ogsaa paa andre, hvor Staten og Kommunerne har Mellemregninger med hinanden. Hvor dette ikke hidtil har været Tilfældet, har det kun givet Anledning til unødigt Irritation, men — bedre sent end aldrig!

Det er ogsaa en praktisk Foranstalt-

ning, at man nu samler de to Love om Fordeling af Oksekød, Flæsk m. m. og om Uddeling af Smørrabatkort til trængende. Der er for mig ingen Tvivl om, at Kommunerne nok skal føre denne Lov ud i Livet paa bedst mulig Maade — det har de vist, at de hidtil har været i Stand til.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i det høje Ting.

J. S. Foget: Ogsaa jeg kan anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Arbejds- og Socialministeren (Kjær-bøl): Jeg takker de ærede Ordførere for deres meget velvillige Tilslutning til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Arbejds- og Socialministeren af J. S. Foget.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 90).

Forespørgeren (J. S. Foget): Samtidig med at man er Vidne til, at Regeringen retter Opraab til Befolkningen om at være med til at skaffe Arbejde, og man ser Propagandaplakater klistret op rundt omkring, ser det lidt mærkeligt ud, at der er gentagne Tilfælde af Arbejdsvægring.

For største Delens Vedkommende er disse Arbejdsvægringer vel indtruffet ved Landbrugsarbejde. Til Eksempel har jeg været Vidne til, at arbejdsledige har nægtet at tage Arbejde ved Hørruskning, og jeg har faaet Oplysning om andre tilsvarende Tilfælde. Vi ved, at det mere end nogen Sinds har knebet med at faa Arbejdskraft til at tage Sukkerroer op. Jeg kender et Tilfælde, hvor en Landmand, som ikke kunde faa tilstrækkelig Arbejdskraft, anmodede om at faa Kommunens arbejdsledige til dette Arbejde, men efter at dette var blevet bekendtgjort, ophørte de paagældende arbejdsledige med at gaa til Kontrol — tage Arbejde i Sukkerroerne vilde de ikke. Vedkommende skriver til mig herom: Jeg har fra Sukkerroeoptyagningens Begyn-